

KÖZMŰVELŐDÉSI, TÁRSADALMI, GAZDÁSZATI, IPARI, KERESKEDELMI ÉS NEVELÉSÜGYI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSMEGYE ÉS A MEGYEI TANFELÜGYELŐSÉG HIVATALOS KÖZLÖNYE.

MEGJELEN:

hétenként egyszer, szombaton.

Egyes számok 10 krajezárával kaphatók
könyvkereskedésekben.

Előfizetési pénzek a szerkesztőséghez utasítandók.

Előfizetési feltételek

Vidéken és Léván házhoz küldve:

Egy évre 5 ft—kr.
Hat hónapra 2 ft 50 kr.

Előfizetési pénzek postautalvánnyal is küldhetők.

Hirdetések.

Négy hasábs, petit sor egyszeri hirdetésnek helyéért 7 kr., kétszeriért 6 kr., többszöriért 5 kr. — Bélyégdíj minden egyes beiktatásért 30 kr.

A Nyílt-térben

minden három hasábs, garmond sor díja 20 kr., mi a szerkesztőséghez előlegesen beküldendő

A társadalom fejlődése.

Figyelemmel vizsgálva a művelődés terén haladó emberiséget s tekintetbe véve azon eredményeket, melyek a fejlődés terén fölmutatva lőnek: azt vesszük észre, hogy minden kornak megvan saját nemzedéke és minden nemzedéknek ismét saját feladata. Egyik a már meglévő alapokat fejleszti és emel azokon újabb intézményeket, a másik új eszméket, elveket és törekvéseket érvényesít. S míg a régiebbek elenyésznek, vagy háttérbe vonulnak: addig újabb vívmányok jutnak másrésztől győzelemre s amit egyik nemzedéknél a hibás, emberi fejlődés, a történelem, vagy, kultúra céliránytalanul fejlesztett, azt a másik mintegy ostromlépésekkel látzik egyszerre helyreütni akarni.

Századunk és korunk még nem érte el a művelődés terén azon fokot, hol az emberiséget a humanizmusnak egy magasabb és általánosabb, társadalmi érdeke lengje át és fűzze össze egészszé. — Korunkban a társadalom még mindig külön hivatás- és érdekköröket képező társulatok foglalatára.

Azon társadalmi érdekek után, melyeket eddig az emberiség életében uralgóknak lehet neveznünk, joggal mondhatjuk, hogy ma már e tekintetben a kezdet primitív állapotain túl vagyunk; de az elért pont még koránsem lehet megállapodási hely, mert a még kisebb körű társadalmaknak folytonos tevékenységre, szakadatlan fejlődésre van szükségük, ha az emberiség magasabb miszsiójának megvalósításához közeledni akarnak; s talán épen századunk azon kora, mely hivatva látszik lenni fölhasználni mindazon adott eszközöket, mik által elérhetjük a fejlődésnek azon korszakát, melyben az összeművelődés, az emberek nagy társadalmát, egy általános közérdek szelleme fogja átlengetni, melyben a kisebb körök érdekeinek merev elszigeteltsége megszűnik s az emberiség minden tagját, minden egyént ugyanazon társadalmi érdek fog egymáshoz közelebb vonni s épen ez által sokkal méltóbban lesz kifejezve azon eszmény, melyet megvalósítani a nagy természetben az emberiség, helyzeténél fogva, hivatva van.

Hogy azonban a társadalomban még mindig nem csekély mérvben elszigetelten álló ember miként közeledhessék ezen eszmény megvalósításához: erre nézve az erők tömörülése, a kifejtett tevékenység minél összehatottabb és öntudatosabb volta s kitűzött, kisebb célok elérésére használandó módokatnak megfelelő alkalmazása szükséges.

Tudjuk azt, hogy azon tényezők között, melyek az emberi életben valamely cél elérésére kiválóbb befolyást gyakorolhatnak, alig van hatályosabb, mint az egyesülés; mert ez a közélet ébresztését és fejlesztését nagy mérvben előmozdítja; csak egy let az, hol az eszmék kicserélése, a szövetkezet tagjainak megosztott munkássága által egy kitűzött cél sokkal könnyebben, sokkal rövidebb idő alatt; de kevesebb költséggel is, valósítható meg, mint különben. Ha tehát közös szellem s azonos cél elérésére törekedünk: úgy erre lépcső gyanánt szolgál az, ha minden téren: a jótekonyság és humanizmus,

a művelődés és gazdaság, az ipar és kereskedelem, a vállalkozás és ügyezés terén ép úgy, mint a privátérdekek terén, nem csak egyleteket alakítunk, hanem a már meglévőket egy máshoz közelebb vonni iparkodunk.

Az állampolgárnak a társas életre vonatkozó, szakkalatos jogai között foglal helyet a szabad egyesülési jog; szabadságában áll egyletet alakítani bármely közéleti, előnyös célnak közös erővel és egyesített eszközökkel való elérésére; ezek által mozdítatik elő egy a szellemi, mint az anyagi érdek, a közjólét nagy mérvben eszközöltetik és simulnak az akadályok, melyekkel működése terén az egyes erőnek küzdenie kell; megkönnyebbülnek a terhek, melyek a magános tevékenységre nehezülnek.

Az egyletek leghatalmasabb emeltyüi a népelet növelése és fejlesztésének, kapcsai a szétágazásaiknál fogva elégtelen erőknél és véleményeknek, biztosítékai az önérvényesíthetőségnek úgy, hogy az egylet nem egyébnek, mint a helyes eljárás s a tapasztalat az gyakorlati iskolájának nevezhető, mert az élet és tapasztalás azt mutatják, hogy az egyletek, bármily körök legyenek azok, közelükbe fogadják a cél által lelkesített radikálisabb elemeket ép úgy, mint a konzervatívokat s midőn e kettő az egyleti többség által helyes mérsékletet nyer, sokkal nagyobb és impozánsabb eredményt is lesz képes fölmutatni.

Mi magunkra vagyunk hagyva; nem segít rajtunk senki, ha mi magunkon nem segítünk. Igen sokra van szükségünk; de aminek multhatatlanul lenni kellene: az kevesebb. Hogy mi az a kevesebb a mivel bírunk s mi az a sok, amit idővel bírnunk remélünk? jön sor rá elmondanunk. Addig pedig csak annyit mondunk, hogy: „segíts magadon, az isten is segít!”

MEGYEI ÉLET.

Kivonat.

Barmszegye törvényhatósági bizottsága 1880 évi december hó 7-én és folytatva, Aranyos Maróthon, tartott, rendes, évnegyedes közgyűlésének jegyzőkönyvéből.

Az igazoló választmányának bejelentése: a folyó évi november hó 15-én megejtett, törvényhatósági, bizottsági tagok megválasztás tárgyában.

Ezen bejelentés szerint: a hulli, IX. számú választókerületben: Dióssy József és Dióssy István megválasztása ellen, — továbbá: a zsarnóczai, XVIII. számú választókerületben: Kaldrovics József és Gáspár Béla megválasztása ellen, illetve: a választás megsemmisítése iránt beadott panaszok az igazoló választmány által alaptalanoknak találtván: a főlzólamlások elutasítottak s ehhez képest a hulli, IX. számú, választókerületben megválasztott: Dióssy József és Dióssy István s a zsarnóczai XVIII. választókerületben megválasztott: Kaldrovics József és Gáspár Béla, az igazoló választmány határozatának kézbesítésétől számított 15 napi fentartással, a megyei bizottsági tagok közé fölvételni határozattak.

Az aranyosmaróti, XV. számú, választókerületben megválasztott Truszka Károly ellen beadott főlzólamlásnak azonban, az igazoló választmány helytadván: megválasztását megsemmisítette; ennél fogva nevezett Truszka Károlynak a bizottsági tagok közé való fölvétele, vagy a választás megsemmisítése, az igazoló választmány határozatának jogerejévé váltától tétetik függővé.

Ellenben és a bemutatott többi választási iratok szerint: a lévai, I. választókerületben: Besse Dávid, Lakner László, Kónya József, Mácsai Lukács; a nagysallói, II. választókerületben: Juhász Pál, Gutmann István, Nagy Lajos, Fábá Zsigmond:

a zeliz, III. választókerületben: Pficzner Sándor, Freytag Károly, Moesy Lajos, Rotyik Lukács; a nagy-kálnai, IV. választókerületben: Konkoly Sándor, Szabó Mihály, Bacsa József; az újbányai, V. választókerületben: Orovnicszky Mihály, Csányi Peterke András, Varannai Lajos, a vámoslányi, VI. választókerületben: Leyrer Károly; Kovács István, Klára Antal; a garamszőlősi, VII. választókerületben: dr. Kiss Mihály, Pozsonyi Ádám; a verébelyi, VIII. választókerületben: Szilassy Sándor, Schvarecz János; a baracska, IX. választókerületben: Traeger Samu, Jankovits János; a nemesényi, X. választókerületben: Schönner Ferencz, Blay József, a nagyherestényi, XI. választókerületben: Hruska József, Kiszlingstein József; a nagyszelecsényi, XII. választókerületben: Rajczy Alajos, Szlatényi Béla; a kistapolcsányi, XIII. választókerületben: dr. Staud Lajos, Csepocz Pál, Hangyási Alajos; az ar-maróti, XV. választókerületben: Simonidesz Pál, dr. Löwenfeld Baruch; a szt-benedeki, XVI. választókerületben: Kósa Károly, Znamenák Sándor; a velkapolai, XVII. választókerületben: hg. Odescalchy Arthur, Polónyi János; a geletneki, XIX. választókerületben: Chmelo Márton, Pfeilmayer Károly, Frank Ferencz; a janolekölai, XX. választókerületben: Ländler József, Pfeiffer Vilmos; a luttillai, XXI. választókerületben: Fleskó Jenő, Schmidt Vincze; a szt-kereszt, XXII. választókerületben: Terlik Alajos, Chrasztek Mihály; Adamek Alajos, Ordódy Endre; az oszlányi, XXIII. választókerületben: Kosztolányi Kálmán, Kmetty Pál, Hrivnyák György, Hermann Hubert; a körmöczbányai, XXIV. választókerületben, Chabada József, Belházy Imre, Schindler József, Frank Ferencz, Dr. Amon Ede; az újbányai, XXV. választókerületben: Petyko Elek, Gajdossik Rafael urak megválasztása, miután ezeknek megválasztása ellen panasz mem tétetett, az 1871 évi 42: t. cz. 36 §. értelmében megerősített; egyszersmind nevezettek az 1881—1886-ik évi időszakra, törvényesen megválasztott, törvényhatósági bizottsági tagoknak kijelentettek.

Mint hogy pedig Frank Ferencz két helyen, illetve: a geletneki, XIX. és a körmöczbányai XXIV. választókerületben lett megválasztva, ennél fogva az illető fölhívati határozat az iránt: hogy az 1871. 42. t. cz. 32 §. értelmében a két kerület közül általa képviselni öhajtott kerületet maga utján megjelölje.

Miről, a megye alispánja a m. kir. belügyminisztériumhoz intézendő bejelentés megtétele, valamint megválasztott, törvényhatósági bizottsági tagok névlajstromának elkészítése, egyszersmind az elkészítendő névjegyzéknek a törvényhatósági, bizottsági tagokkal leendő közlése végett, — továbbá a megválasztott törvényhatósági, bizottsági tagok tudomásáért tekintetből, jelen végzés kiadása mellett, értesíteni határozattak.

Kelt mint fent.

Kiadta:

KOVÁTS GÉZA,
megyei aljegyző.

Nőipar-kiállításunk érdekében.

Az országos nőipar-kiállítás munkacérnk gyarapítása szempontjából kiváló fontossággal bír.

Nem kevesebb, mint közel 8 millió nőlakoshoz intézi az országos nőipar-kiállítás végrehajtó bizottsága fölhívását, hogy gyűjtésnek össze minden női munkát az 1881. év május hó 1-jén megnyitandó Nőipar-kiállításra. Ennek célja: föltüntetni azon iparágakat, melyekben a magyarországi nők foglalkoznak, hű képet nyújtani a női kézimunka eddigi haladásáról, az abban nyilvánuló izlés fejlettségéről szakjelentésekbe foglalandó javaslatok által, végül alkalmat szolgáltatni a netaláni hiányok pótlására és a nők munkakörének terjesztésére.

E magasabb cél támogatására sorakozik ma kedves hazánk művelt lelkű nőközönsége; szívesen gyűjtögetik a munkát, mintár, hogy hivatászerűleg értékesítsék munkacérnküket.

Barmszegye nőközönsége is szerepelni fog! Mikor nem ért meg e megye intelligens nőközönsége a kor, a haladás szavát? A társulás magasabb eszméjének hány

nőgyelet közösi lételet magyénkben, hány humánus intézmény áldja a nemes szívű nőkben teremtdjét, — ápolását?!

A női munkaképességnek helyes irányban való terjesztésére célzó törekvés közelről érint bennünket is. Bars megye nőközönsége sem menthető teljesen azon vád alól, hogy: a nők munkaképességüket nem értékesítik. Pedig a nőmunka, míg egyrészt erkölcsi jelentőségénél fogva nagy befolyást gyakorol társadalmi fejlődésünkre, másrészt, (a maguk erejére utalt nők tisztességes ekzsztenciáját biztosítván), a nemzeti vagyont, a közvagyonosodást gyarapítják.

Első sorban a nőgyeletek vannak hivatva az orsz. nőipar-kiállítás támogatására meg vagyunk győződve: miszerint kötelességszerűleg karolják föl az ügyet, vezérelve azon nemes intencziótól, hogy a szegényebb sorsú nőket, kik főleg életföntartásuk tekintetében magukra vannak utalva, támogassák és az érdeklükben megindult mozgalomnak lelkes ügyvivői legyenek. De tette hívják e magasabb érdekek minden nemesen érző s gondolkodó nőt, hogy közvetlen, vagy közvetve értékesítsék erejüket; különösen támogassák a nőgyeleteket, hogy a népnél divatozó nőipartermékeknek összegyűjtésében sikeresen eljárhasanak. Erre nézve kiváló szolgálatot tehetnek a nép között élő egyetemi tagok, — vagy más értelmű nők, kik fölvilágíthatják a népet s buzdíthatják mindenrendű háziiparuk képviselésére. Megyénk, a népnőipart tekintve, nem szegény; a szövéstetben ugyanis: a vászon-, daróc- és csipkekészítésekkel találkozunk. De legyen az bármily csekély, mit Bars megye nőipara, a népiéletben feltűnethet, nem szabad kicsinyelnünk, mert már az iparfejlődés korszakában vívmányának tekinthető, ha az ipar valamely ágára mutatott hajlam jelét feltűntetni szerencsések vagyunk s így kijelöljük az utat a nép czélszerű foglalkoztatására nézve.

Az országos Nőipar-kiállítás végrehajtó bizottsága ajánlja, hogy a vidéken bizottságok alakíttassanak s e végett a nőgyeletekhez intézett külön fölhívásban a következő intencziókat adja:

A nőgyeletek egyetértéssel hívják meg a város nőközönségét, a nők munkaképessége iránt érdeklődőket, főleg pedig a vidék, vagy város nőnevelő intézeteinek és tanodáinak vezetőit, tanítóit. Ez alkalommal választandó egy 12—40 tagú bizottság, esetleg egy szűkebb körű végrehajtó bizottság is.

E bizottság érintkezésbe lép az orsz. kiállító bizottsággal; felvilágosítja a kiállítói szándékozókat, gondoskodik a nőipar képviseléséről.

Mint az orsz. nőipar-kiállítás általános szabályzatából*) is kitűnik, 5 osztályra különülnek el a kiállítók:

- kik iparszerűleg foglalkoznak kézimunkával;
- kik műkedvelésből házi használatra készítenek ilyeneket;
- a leánynevelő-intézetek, iskolák;
- kik nem általuk készített, régi remek-mintákat akarnak kiállítani;
- a kézimunka segédeszközeinek kiállítói.

Mindezekből kitűnik, hogy helyt foglalhat a kiállítás mindenrendű nő munkájával, vagy mintájával; kezdjük tehát a gyermek játszó készült művecskéjével s vezessük a buvárkodó nő legkomplikáltabb remekéig. Tüntessük föl, hogy Magyarország nőközönsége nem a keleti gyöngy-olvasás (semmit tevés) bódító sötétében támalog; hanem köt, sző, varr s foltoz, hogy gyermeke rongyban ne átkozza őseit.

Különfélék

— A családnevek magyarosítása ügyében, úgy látszik, széleskörű mozgalom indult meg. Legutóbb Ujpesten kezdtek az ügy előmozdításához s azt maga, a hazifias főrabbi: Stern vette kezébe, ki első sorban fogja nevét magyarrá változtatni. S nálunk lesz-e fölhívásunknak eredménye?!

*) Jövő számunkban közölni fogjuk.

Tárcza

— A mandarinok városában. —

Nakigasorba híres városában, tul a Hymalája bérczein, ott, hol a mandarinok enyhe uralma alatt a felölös minisztérium áldásait még nem ismerik, hol a sikasztások rossz vért nem szülhetnek, mert vagy nincsenek, vagy ha volnának? . . . No de nem mondom tovább, hogy félre ne értsem. Fiatal koromhoz nem is illő pontossággal siettem elhagyni thea-kioszkomat, hogy egy puska-lövésnyire, a város közepében, levő lakásomra, jóbarátom kíséretében eljuthassak.

Amint a kioszkból kiléptem: az tűnt szemeimbe, — hogy tulajdonképen semmi sem tűnik szemeimbe; előveszem szemüvegemet, orromra biggyesztem, — semmi!! Nehány lépést teszek előre azon balvéleményben, hogy bizonynyal még a küszöböt sem léptem át; de egy homlokomat ért fájdalmas kontúzió s barátom részvétlen kacagása, arról győzték meg, hogy nem jó helyen járok. Oldalt lépve, térdig merül lábam valami puhába. — Hollá, hól, hol vagyok?

Rosirányban, kedvesem; — de mindenestre Buddha szabad ege alatt, — a nagy Hafiz költő szerint pedig térdig olyasmban, ami az ég könyűiből lett, azaz: sárban; — hanem azt a vásári bódót fel ne döntsé!!

— Harmadik, legrégibb provinciális lapja hazánknak a Nagy-Kanizsán megjelenő »Zalai Közlöny«, mely 1881-ben huszadik évfolyamába lép; e körülmény eléggé igazolja föladatának hű betöltését. Megjelenik hetenkint kétszer, előfizetési ára egész évre 3 frt, félévre 4 frt., évnegyedre 2 frt. Ötödszázados főállása öröme nagyobbitott alakban jelenend meg. Felhívjuk kiérdemelt pártolására a Zalamegye viszonyai iránt érdeklődők figyelmét.

— Aranyos-Maróthon az országos segélyző nőgyelet bars megyei választmányára, a megyeház nagy termében, 1881 február 5-én egylete javára sorsjátékkal egybekötött sene-estélyt rendez. Belépti-díj személyenként egy forint. Egy sorajegy ára 20 krajczár. Minthogy a nyereleménytárgyak a nemes cél tekintetéből önkényes adományokból fognak összeállítani: felhívjuk tisztelt olvasóinkat és a megye nagylelkű közönségét, hogy nyereleménytárgyaikat január 25-éig beküldeni — és egyáltalában a hazifias törekvésű egyeletet meleg pártfogásban részesíteni sziveskedjenek.

— Szabó Lajosné, szül. Lendvich Mária, ki a nagyméltóságú vallás- és közoktatásügyi, m. kir. minisztérium felsőbb, elemi leányiskola állítására engedélyvel bír: házi nevelésbe 8—10 éves leánygyermekeket elfogad s a közoktatási törvényben kiszabott, elemi tantárgyakon kívül, kézimunkákból s német, francia és olasz nyelvekben is ad oktatást. Az elvállalható növendékek száma tiznél több nem lehet. A föltételek iránt bővebben értekezhetni az illető lakásán, 476. szám alatt.

— Öngyilkosság Léván. Miklóská Gyula, 21 éves, kovácssegéd 6-ikáról 7-ére következő éjjel a padláson felakasztotta magát. Minthogy a pohár fenekére nagyon gyakran és nagyon mélyen szokott pillantani, föltehető, hogy e tettet önkívületlen állapotban követte el.

— Brúralítás K. S. községben január 2-án a községnek kamarájából községi és adópénzek állítólag elloptak. A pénztárnok 14 éves szolgáját vették gyanuba és ezt felakasztva, addig ültelgették, míg a kintzott anyját jelölte ki büntársul. Minthogy azonban az ezzel szemben gyakorolt hasonló eljárás célhoz nem vezetett, ismét a fiu vallatásához fogtak, ki kinjában a szomszéd szolgájára fogta a bünrészeséget. Ez előhurcoltatva hasonlólag borzasztóan öszekínóztatott, mindazonáltal anélkül, hogy e középkeri vallatás sikerre vezetett volna. Felhívjuk az illető hatóság figyelmét s menthetetlen eljárásra és a humanitás nevében példás igazságszolgáltatást kérünk azok irányában, kik ez embertelenséget elkövették.

— A lévai, kir. adópénztár kimutatása. 1879. évi hátrálék: 123,345 frt. 95 $\frac{1}{2}$ kr., ennek befoglalásával 1880 évre megállapított összes adótarozás: 524,843 frt 71 kr., ebből ez évre maradt hátrálék 142,554 frt 3 $\frac{1}{3}$ kr. Az 1879 évre eső hadmentességi adó 11639 frt., melyből csak 1303 frt. folyt be. Állami tisztviselők fizetése után befolyt: 568 frt 6 $\frac{1}{2}$ kr. 1878 kifizetett szőlődézsma-váltás után levont adó: 5 frt 13 $\frac{1}{2}$ kr. Késedelmi kamatokban, 1880. évben: 9654 frt 20 $\frac{1}{2}$ kr.

KÖZGAZDASZAT.

Visszatekintés Bars megye közgazdasági viszonyaira 1880-ban.

(Folytatás.)

A tavasz lefolyása minden terménynek kedvezett s a vetések állása június közepéig általánosan kitünőnek volt mondható. Réteink kevesebb, de jobb minőségű szénát termettek; mesterséges takarmányaink kitünően sikerültek. Június közepén a gyakorta ismétlődő, kis esők s váltakozó, forró idő némely helyeken különösen a Garamvölgy némely pontjain, mint: Bajka, Nagy-Szecs és Endrődön s egyéb helyeken, különösen a késői vetésben a buza szöveti elfajulását okozta s a mézharmattal meglepett vetések június végén és július elején beállott forróságban részben, vagy egészen, be is sülték s ez által egyeseknek súlyos kára állott be.

Ezen sajnós esetek kivételével az egész megyében a termés jó középnek mondható s a betakarítás is kelleleg

ment; de egyesek, a július végén s augusztusban is tartott folytonos esőzések következtében, idejében be nem hord, hatván, jelentékeny kárt szenvedtek. Általánosan károsan folyt be azonban az esős idő a cséplés menetére s részben a termény minőségére is, melynek becsát a sok kicsirázott szem jelentékenyen lezállította.

Minden kalamitás dacára azonban a meglehetősen árak mellett, az idej, kalászos-termés általában jónak nevezhető.

A kapásnövények vetése sok kellemetlenséggel járt, amennyiben a rendkívüli hideg a kukorica és répa csirázóképességét jelentékenyen megrontotta; mindkét nemből 3 és 4-szeri utánültetés is volt szükséges s innen van, hogy a kapásültetvények sok helyen foltozok és ritkák s éréskben egyenetlenek voltak. A kedvező nyár azonban helyreütötte részben az ültetési károkat s némely helyeken kitünő, más helyeken középterméssel jutalmazta a termelőket.

A heremagtermés, ezen a megyében fokozatosan lendületet vevő, termelésiág, határozottan rosszul sikerült, részben rovarok fellépése, részint a júliusi, roppant hőség következtében, mi a heremagvak áremelkedésében valószínűleg kifejezésre is fog jutni.

A szőlőtermés közepszerűn alólinak, a bor minősége, az esős idő miatt beállott rothadás következtében, gyenge minőségűnek mondható; a borárak azonban jelentékenyen emelkedtek s hihető, hogy oly fokot érnek el, mely mellett a szőlőtermelés ismét jutalmazó üzletággá fejlődhetik. Phylloxera megyénk területén még nem konstataztott s hihető, hogy az övrendszabályok szigorú megtartása mellett, jó ideig konstatazható sem lend.

Az őszi vetések kedvezően folyt le; de az októbertől december közepéig tartott, szakadatul gyakori esőzések különösen a hegyes vidékeken a tavasziak alá eszközlendő szántást nagy mértékben gátolták, mi kedvezőtlen precz dens a jövő évi, tavaszi vetésekre nézve.

Állattenyésztési szempontból ez évben szintén jó állapotokat regisztrálhatunk.

Járványos, ragályos betegségek nem pusztítottak vagy előbbie csak jelentéktelen mértékben.

Lótenyésztésünk, az állami mének nemesítő befolyása folytán, emelkedőben van s tekintve a szélesen mutatkozó érdeklődést, szép jövőre jogosít.

Marhatenyésztésünkben pedig jelentékeny fordulatot s azon öröndetes jelenséget konstatazhatjuk, hogy a kormány segélye által hatályos működésre képesített, gazdasági egyesület jeles marhafajták importja s a községeknek tenyészképes és megfelelő fajta apaállatokkal való ellátása által, a marhatenyésztés kívánatos színvonalra emelésére ezen évben az első lépéseket kellő erélyvel megtette, amennyiben 7700 frtért importált részben kuhlándi, részint mariahofi tenyészállatokat. A gazdasági egyesület, a kormány nyal karöltve, előkészíteni törekszik a marhatenyésztést azon állapotokhoz, melyek az 1882-diki január 1-én életbe léptetendő, Oroszország, Románia és Szerbia ellen intézett, fegyveres határzár folytán indikálva vannak, ami, ha valóágban bekövetkezend: marhatenyésztésünk fölvirágoztatására a föltételek adva vannak. Azért az ezen évben tett előkészületek a t. közönség figyelmét és érdeklődését teljesen megérdemlik.

A juhtenyésztés, mint az előző években, ugy ezen évben sem eléghette ki a gazdák várakozását. E számlán a gazdának, hol terjedelmes legelők hiányzanak, határozott vesztesége lévén, már általánosodik a fölfogás, hogy ezen pangó üzletág jobbal cseréltesék föl. Az uralkodó, konzervatív szellem s a megszokotthoz ragaszkodás azonban, még nem tágit s csak lassan fordul a figyelm a husjuhok, vagy más hasznosabb állattartás felé.

Berve ez alkalommal e három főtenyésztési üzletág méltatásával: összegezzük a mezőgazdaság terén észlelteket s kivonhatjuk azon következtetést, hogy a múlt évi produkció általában kedvező, mit meglegedéssel konstatazhatunk.

(Folyt. követt.)

Tanügy.

A telki-i apátság s egy főgymnázium — Léván.

(Vége.)

Eddig fejlődött az ügy mostanig, midőn mindenki

Vásári bódót?, kérdezem. — No persze hogy azt, nem tudod azt hogy: holnap Perzsia szőnyegek, Kis-ázsia szattyán-papucsai, China porcellánja s az inglismenek haszonálanságai fogják tarka gyűlékben kápráztatni szemeidet s ingerelni talléraidon nyugvó ujjaidat?

Bocsásd meg, de elfeledém; hanem mond meg nekem, hogy a parává változott egész csendes ocean van fejük felett, hogy oly borzasztó sötétség van? s Nakigasorba város oly kicsiny, hogy egy pár lámpát meg nem érdemelne, hogy segélyére lenne ily esetekben polgárai gyarló szemeinek?

— Dehogy is kicsiny, elég nagy az — felelé barátom — hanem kettőt jegyezz meg: először is, nekünk, Nakigasorba polgárainak, lámpára szükségünk nincs; mert mintha Darwin a szervek alkalmazkodási és átalakulási elméletét számunkra fedezte volna fel e mi sötétben is látunk. Mert látod: nekünk nagyon sok ily esték van s gyakorlatból oda vittük, hogy pupillánk a tülkhártyáig képes kitágulni, ami a sötétben látás csálhatlan jele; innen a sok fekete szem Nakigasorba városában.

Másodsor; — de jer, kapaszkodjál karjaimba; majd az én pupillám haza kalauzrulnak — a folyton nagyobbodó város Mandarinjai nem lehetvén regarde nélkül: a folyton szaporodó és a Darwin féle törvényeknek oly gyorsan nem hódoló jövevények szemeire — elhatá-

rozták, hogy világíttatják, de nagyon bölcsen úgy, hogy az égi testek s nevezetesen a holdvilág áldásai botornal ne mellőztessek; a vállalkozó tehát köteleztették, hogy egy pauschálösszegért azon napokon, midőn a hold első-tétül, a város élénkebb pontjait megvilágítsa.

A vállalkozó világított jól rosszul, de denique csak világított; hanem a kiszabott idő eltelte után egya vöröstenger vidékéről ide tévedt vállalkozó által, ki az eredeti pauschálösszeg feleért vállalkozott, kiszorították, Vöröstenger vidéki vállalkozónk üzlete pedig, mint elképzelheted, soha jobban nem ment, — mert ő nála a hold soha el nem fogy és mégis mindig új s így világítani sem igen kell.

S aztán mire való a kalendárium meg a mandarinok öt ujsa? Hiszen azokon keresztül mindig lehet látni, — akár van felhő az égen, akár nincs. No és most, midőn ajtód küszöbéig elkísértelek: arra kérlek, hogy kellő ovatossággal kezelj a magyarázatot, melyet tőlem hallál, mert különben pattog a bambusz puha talpaidon. Jó éjczakát!!

Azon fohászszal adtam át magamat az éj csendes nyugalmának, hogy adná az évezredek óta széken ülő mindenható Buddha, hogy vagy a hold ne fogyjon el olyan nagyon, vagy a mandarinoknak nőne össze az öt ujsa!! Amen!!

kíváncsi várja a közoktatási miniszter elhatározását, melyet úgy a főváros, valamint egyes vidékek saját javukra megnyerni törekcsenek. Ez utóbbiak sorába tartozik városunk is, mely, dacára annak, hogy a felvidék magyarosodásának egyik főtényezője, a kormány részéről mégis alig részesült eddigleg valami kedvezményben s így nem veheti senki zokon, ha meggradjuk a kedvező alkalmat s elkövetünk minden lehetőt a magyar kormány jó indulatának elnyerésére. A kérelmezők sorában hatalmas vetélytársunk a főváros, mely, mint egy Moloch, mindent elnyelni iparkodik a provinciális városok elől s a jelen tanév elején néhány tanulókat a kath. főgymnásiumba való föl nem vételét igen ügyesen kizsákmányolta annak bizonyítására, hogy Budapesten egy új főgymnásium fölállítása okvetlenül szükséges. Most, hogy a kormány rendelkezésére áll egy, e célra felhasználható alap, elhallgattak a sok pró és kontraalafölött, ki tartozik e tanintézetet létesíteni? — a javvezékelők szemé ez alapra esett s habár kath. alap: élénken sürgetik annak s a fővárosban leendő érvényesítését.

Elismerjük, hogy az ország fővárosának vannak előjogai; elismerjük, hogy az oda seregülő ifjuság számára a meglevő tanintézetek nem elegendők; de elfogadható ok-e arra nézve, hogy a vidéki városok teljesen hátterbe szorítottassanak? Ha a kormány a vidékeknek megfelelőleg egészíteni ki az egyes középiskolákat, a szülők bizonyára itt fejeztetnék be gyermekeikkel tanulmányukat, mert kevesebbe kerülne; főleg pedig nyugodtabbak volnának azoknak mind testi, mind erkölcsi eleje fölött. Mert, valljuk be őszintén: a főváros sok alkalmat ad az ifjuságnak arra, hogy gyengéd erkölcsi megingattassanak, hogy a szép és nemes lángról érzelmeit a haszonlesés és önzés rut vonásai kiszorítsák, hogy a család körében szívőbe oltott, hazafias kegyelet helyett a divatos kozmopolitasság meg nem bízható elveit szívja magába. Hogy a jellem fejlesztésére s a honfiai erények megszilárdítására igen nagy befolyással bír a környezet, azt senki sem fogja tagadni s hogy a magyarosodás terjesztése és ősi erényeink szeplőtlen megőrzése körül hazánk magyar városainak van kiváló miszsiója, az kétségbe vonhatatlan dolog. A kormány föladata ennél fogva főleg oly helyeken lecsinálni a magasabb tanintézeteket, melyek a magyarságnak mintegy határvárosai.

Mennyiben tölti be városunk négy osztályu gymnásiuma e nemes föladatát, mutatja az évenkénti, statisztikai kimutatás, melyből kitűnik, hogy dacára annak, miszerént a szomszédos Hont-, Nyitra- és Esztergomgyékben főgymnásiumok vannak, tanintézetünk ifjusága mégis évről-évre gyarapodik úgy, hogy ezidőszerezt az ország legnépesebb algymnásiumainak egyike, mert az utóbbi években a tanuló száma a kétszázat nagyon megközelítette. Ez a szülőknek a tanintézet iránti bizalmáról tanuskodik, másrészt talán e város kellemes és egészséges égüli viszonyainak tudható be; de főleg azon körülménynek, hogy gyermekeiket tiszta magyar nevelésben óhajtják részesíteni. Ez ifjaknak kétharmadrésze Bars, Hont, Nyitra, Trencsén, Nógrád, Zólyom, Lipót, Turóc és Árva-megyék, legnagyobb részt tótajkuk, kik, egy-két évi itt tanulás után, a legtisztább kiejtéssel beszélnek édes, hazai nyelvüket s e mellett e város magyar érzelmü családjai körében meggyökeresednek benők azon hazafias érzelme, melyekre a garammenti, magyar nép méltán büszke lehet.

E tanintézet iránti bizalom és előszeretet, úgy hiszem, még inkább nagyobbodnék, ha az ifjak a középtanodai tanfolyamot itt teljesen befejezhetnék s nem kétlem, hogy e gymnásium ifjuságának száma megkettőszedődnék.

Igaz ugyan, hogy a nyitrai és selmeczi gymnásiumok nem messze vannak Lévatól; de a nemzeti kultúra terjesztése érdekében, úgy hiszem, nem volna szabad mellőzni egy oly fontos helyet, mint e város, mely amazok felett azon határozott előnyvel bír, hogy tiszta magyar; de másrészt e város és környékének elszigeteltsége miatt, a mennyiben gyors és olcsó, közlekedési vonalai nincsenek, a szomszéd főgymnásiumok is nehezen hozzáférhetők, főleg a szegényebb sorsúakra nézve; pedig tanintézetünk ifjuságának több mint 50% részint csekély fizetésű tisztviselőknél, részint iparosoknak gyermekeiből áll. Ha már most megfontoljuk, mennyibe kerül egy családának gyermekei neveltetése csak egy nagyobb, vidéki városban is s hány jó észtehetségü ifju kénytelen ennélfogva megkezdett tanulmányait félbeszakítani: úgy senki sem fogja elbizakodottságnak tekinteni a magyar kormányba helyezett reményünket, melynek megvalósulására a jelenlévő kedvezőbb alkalom nem kínálkozik.

A megye nem is mulasztja el a kellő lépéseket megtenni s úgy tudjuk, hogy az utolsó megyegyűlés tanácskozmányának egyik tárgyát képezte s el lett határozva, hogy a megye alispánjának vezetése mellett küldöttségileg kéressék föl a közoktatási miniszter ur, miszerént a tervezett főgymnásiumot léptesse életbe. Megyénk közszeretben levő főispánja, ki Léva érdekében bizonyára minden lehetőt megtesz, megígérte, hogy azon lesz, miszerént az ügy reánk nézve kedvező megoldást nyerjen. Léva városának sem szabad azonban összetett kezekkel nézni a mozgalmakat; hanem ha e reá nézve nagyfontosságú tanintézetet meg akarja nyerni, tegye meg ő is mindazon lépéseket, melyek által a jó ügynek minél több pártfogót szerezhet, legalább nem tehet magának szemrehányást, hogy valamit elmulasztott, ha a most kecsgetető reményünkben meg is csalatkoznánk.

Műkedvelői előadás Ar.-Maróthon*.)

Ar.-Maróthon a bars megyei kaszinó felelésében saját egyleti könyvtára, felelésben az aranyos-maróti leányiskola javára, deczemberhó 18-án műkedvelői előadást rendezett. Előadott: a M a m a; Szigligeti ismert, három fölvonásos vigjátéka.

A maróti, műkedvelői előadások közönségünknek számos, kellemes estét szereztek már eddig is és jótékony czélokra szép összeget jövedelmeztek. A műkedvelők ismert jó hírnevét a Mama öszhangzó és művészi előadása jövőre és biztosította.

J e n c s I l o n a k. a. már több előadás alkalmával megmutatta a közönségnek, hogy sokkal többet képes nyújtani, mint mennyit egy műkedvelőtől várni lehet. Ez alkalmával is a mama sikerült alakítása és kitünő játéka által hervadhatatlan babérokat szerzett.

A legnagyobb elismeréssel nyilatkozhatunk Ö r l e y L u j z a és B e l c s á k G i z e l l a kisasszonyok kedvező játékáról is. Czili, a durczás, mégis kedves, kis feleség és a pajkos, kis Eszti ke kitünő képviselőiről.

A férfiak közül: K r a f t K á r o l y u r (Berki), C h r i a s t e l y L a j o s u r (Szegfü), dr. R u f f y P á l u r (Ormay) és B e t h l e n f a l v y G y ö r g y u r (Ugri Miska) bizonyították, hogy ők már nem is műkedvelők, hanem színészek; különösen B e t h l e n f a l v y u r, ki hálás szerepét teljesen kizsákmányolva, a már eddig bemutatott, szinpadí alakjainak albumát Ugri Miskával méltán szaporította. A közönség élénk elismerése, kiérdemelt tapsvihara kísérte játékát, kinek az előadások létesítésében is oroszlánrésze volt.

Előadás után társaságra következett, melynek végeztével a színészek és közönség tánczra kerekedett s folyt a táncz, míg a hajnali horangzás hívogató szava nem zavará a kedélyes mulatságot.

Az előadás tiszta jövedelme jóval fölülhaladja a 100 frtot.

Hangverseny.

A lévai d a l á r d a (iszonyatos szó!, miért nem használják a helyesebbet: d a l t á r s u l a t, v a y é n e k k a r?) jan. 1-én, a Lévai fölállított második megyei (tán megyei, máodik?) kórház javára, az egyleti zongora bemutatása mellett, tánczvizsgálommal egybekötött zeneestélyt rendezett. Igen jó gondolat volt városunk unalmas egyhangúságát ily, valódi műelvezetet nyújtott, estével frsíteni föl. Közönség és szereplők teljeen meg voltak elégedve egymással. A program úgy vitetett keresztül, hogy a legfinyasabb műizlésnek sem maradt kívánnivalója. Közönség igen válogatott s annyi volt, amennyi az Oroszlán-vendéglő nagy termébe csak beférhetett. A műsort az énekkar kezdte meg. L i s z t F. magasztos, lelkesítő K a t o n a d a l-ával. Kifogástalanul adatott. A 2-ik szám: K o r o n á z á s i i n d u l ó, P r o f é t á b ó l, volt. Két zongorán játszották: L e i d e n f r o s t A u r é l és B e l c s á k L á s z l ó u r a k. S i t t m e g k e l l á l l a n u n k. A g v é m á n t, mely eddig burokba zárva, csak önmagának tündöklött, vakító ragyogással állott előttünk egyszerre s változatos fényü csillogásai — kápráztatták a szemet, bontották az észet, facsarták a szívet. L e i d e n f r o s t A u r é l r ó l s z ó l u n k. E z a z e n e t e h e t s é g m o s t s z e r e p e l t e l ő s z ó r n y i l v á n o s a n. R e n d k i v ü l k e v é s a z o k n a k a s z á m a, a k i k e r i t k a s z e r e n y s é g ü m ű v é s z t v a l a h a j á t s z a n i h a l l o t t á k; d e a k i k h a l l o t t á k: e l r a g a d t a t á s s a l b e s z é l t e k j á t é k a n e m e s s é g é r ő l, h e v é r ő l é s b e n s ő s é g é r ő l. M o s t a k ö z ö n s é g e l ő t t á l l o t t, m i n t e g y m e t e o r a z z a l a k ü l ö n b s é g g e l, h o g y f é n y e s u t j a n e m a f ö l d r e; d e — é g f e l é v e z t e t t. S z e n v e d n i, m á j d u j o n g a n i l á s z o t t a z o n g o r a e g é s z t e s t é b e n, k e z é n e k é r i n t é s e i r e. T e n g e r n e k z u g á s a, g e r l é n e k s ó h a j a; a z e l l ő l e b b e n é s e, m é n e k d ü b ü r g é s e; é g b e s z á ló i m a, á t h a t ó e s k ü s z ő — m i n d, m i n t h a l l a t o l ó g, é r e z h e t ő l e g c s e r g e d e z t t, v a g y r o h a n t e l ő a m ű v é s z i, i g a z h é v á l t a l h a j t o t t u j j a k t e c h n i k a i l a g s z a b á l y o s t á n c z á b ó l. A k ö z ö n s é g, l é l e k z e t é t v i s s z a f o j t v a, f i g y e l t s a d a r a b v é g é n f r e n e t i k u s t a p - b a n t ö r t k i. A t e t z é s é s e l i m e r é s t a p s a v o l t e z; s z i v b ő l a d v a, j ó l m e g e r d e m e l v e. A m á s i k s z e r e p l ő t: B e l c s á k L á s z l ó u r a t, a s z i n t é n i g e n j e l e s z o n g o r a j á t s z ó t, m i n t m i n d i g, u g y m o s t i s, e g é s z r o k o n s z e n v e v e l f o g a d t a é s k i s é r t e k ö z ö n s é g ũ n k. L e i d e n f r o s t u r n a k m é l t ó t á r s a v o l t ő. S z é p e n, n y u g o d t a n, e l e g á n c z i á v a l j á t s z o t t. A 3-ik s z á m: N é p d a l á t i r a t v o l t; e l ő a d t a z é n e k k a r. S i k e r ũ l t. A z ö s z h a n g z o t z ű m m ö g é s b ő l, m i v e l a d a r a b k e z d ő d ö t t, i g e n m e g k a p o á n d o m b o r o d o t t e l ő, m i n t ű n n e p é l y s h a r a n g s z ó, m a g a s t o r o n y b ó l, z s i b o n g ó v á r o s f ö l ő t t, H l i v a u r t i s z t a, s z é p h a n g j a. E d a r a b e l ő a d á s á t k i v á l ó a n m e g k e l l d i c s é r n ũ n k; s z a b a t o s é s ö s s z e v á g ó v o l t a z, — e l a d h a t ó — i g y, b á r m e l y s z i n p a d o n. A 4-ik s z á m: H e n s e l C e n t e r t ő j a v o l t; k é t z o n g o r á n e l ő a d t á k: L e i d e n f r o s t é s B e l c s á k u r a k, u g y a n a z z a l a v e r v e l, s z a b a t o s s á g g a l é s t e c h n i k a i ű g y e s s é g g e l, m i n t a K o r o n á z á s i i n d u l ó t. A z 5-ik s z á m: m a g á n d a l v o l t, é n e k e l t e B a k ó F e r e n c z u r, z o n g o r a k i s é r e t m e l l e t t. M e g e r d e m l e t t e a t a p s o t, a z e l i m e r é s t, m e l y l e l a k ö z ö n s é g r é s z é r ő l t a l á l k o z o t t. A 6-ik s z á m: H u b e r K. F o h á s z a v o l t. G y ö n y ö r ũ, g o n d o l a t- é s é r z é s t e l j e s d a r a b s u g y e l ő a d v a, a m i n t a z é n e k k a r e l ő a d t a, h a t á s á t n e m t é v e s z t i s o h a. V é g ũ l j ö t t e g y k e r i n g ő, f é r f i n é g y e s, R i c h t e r F. t ő l, t e l j e s z e n e k a r k i s é r e t t e l.

Ennek a darabnak a zenéje rendkívül enyelgő és fűlbemészó; alig képes az ember egyes részekétől megválni; kísérik ezek az embert, jönnek utána, mint vándor után az — anyai áldás.

* Első szimunkból tárgyhalmaz miatt maradt ki. Szerk.

Illesse dicséret a kar jeles vezetőjét: R i c h t e r F. urat azért is, hogy fáradságot nem ismerő buzgalommal tanította be az előadandó darabokat, hogy folytonosan buzdit, lelkesít az ügy érdekében s hogy ily szép sikert tudott fölmutatni. Richter urat az isten is zenekarvezetőnek teremtette. Éberség, mozgékonyaság, ügyesség, éles hallás s rüktönös segélynyújtás minden szakban — kiválólag képesítik őt ez állásra. Az érdem, hogy az estély létrejöhett, jórészt az övé; közönségünk ezt nem feledi el.

A program hét száma után — táncz következett. Eleinte nehezen akart menni; lassacskán azonban az idősebb férfiak is neki hevültek s járták a sok, mindenféle tánczot csak úgy, mint az ifjak. Éjfél felé már teljeen szük lett a nagy terem. Negyven párnál többen állottak föl a négyesekben. A mulatságnak hajnal hasáda vetett véget.

Ritkán láthatni annyi sok szépséget egy csoportban, mint e mulatságban jelen volt. Neveket nem említünk. De, meg kell, még pedig dicsérettel, emlékeznünk az aranyos-marótiakról, kik nem is remélt nagy számban jöttek el hozzánk s emelték estélyünk fényét, hírnevét. Köszönjük; tán viszonozhatjuk majd.

A bevétel bármely nagy városnak becsületére válnék. Tesz az 390 frtot; miből a költségeket leítve: marad a jók ny czélnak: 223 frt. 52 kr. Ehez a sikerhez is gratulálunk. Nem lehetne vasárnapként, 50 kros, belépti-díjjal, a kaszinónak is, fölolvassásokkal egybekötött, tánczmulatságokat rendezni? Jót állok róla, hogy fényesen sikerülne. Tanulva — tánczoznánk, vagy: tánczolván — tanulaánk. Próbáljuk meg! Szováthy L.

Országos vásárok, január 10—15-ig.

Január 10-én. Brezova, Debreczen (jan. 15—19. nyersterményekre és iparcikkekre; jan. 13—14. juhvásár; jan. 15—16 sertésvásár; jan. 17—18 marhavásár), Ó-Dombóvár, Eger, Kézdivásárhely, Kolozsvár, Küküllővár, Lócza (Arvam.), Nagyfalu (Arvam.), Nagy-Kapos, Nagy-Lévárd (Pozsonym.), Rába-Hídvég, Radosnya (Nyitram., tart. jan. 10 és 12-én), Szvedlér (Szepesm.), Szinér-Váralja, Tök-Terebes, Ó-Tura (Nyitram., tart. jan. 10—11.), Ujbánya (Barsm.).

Január 11-én Broczko, Deregyő (Zemplénm.), Lupsa, Predmar (Trencsénm., tart. jan. 11—15.).

Január 12-én. Nagyfalu (Szilágym., tart. jan. 12—13.), Nyitra-Zsámbokrét (jan. 10. marhavásár), Oláh-Lápos, Tisza-Ujlak (tart. jan. 12—13.), Zólyom (tart. jan. 12—13.).

Január 13-án. Árvanámesztő (Trencsénm.), Magyar-Diószeg (Pozsonym.), Fekete-Ardó, Hadad, Héthárs, Námesztő (Arvam.), Németi (Hontm. tart. jan. 13—14.), Podolin (Szepesm.), Nagy-Szalonta (tart. jan. 13—14.), Szepes-Szombat.

Január 14-én. Brulya (tart. jan. 14—15—17.) Balaton-Füred, Hosszumező, Jamnika, Kokova (Gömörm., tart. jan. 14—15.), Mező Laborcz, Salgó-Tarján (tart. jan. 14—13.).

Január 15-én. Béla (Szepesm., tart. jan. 15—16.), Czegléd, Edelény (Borsodm.), Gács-Váralja, Kaposvár (Somogym.).

Jelentés

a jan. 3—5-iki lévai marhavásár s az ezt követő kirakodóvásárról.

Aránylag nagy felhajtás és kis vételkedv mellett, a marhaiarak nagyon alacsonyok voltak. Urasági ökör 225—250—280 frtig s az igen szép 300 forintért volt kapható.

Lovakra vevő alig volt s a néhány eladási ügylet, mely létrejött, nagyon az eladó hátrányára ütött ki.

Hízott sertés 2—2 és fél mázsás 46—60 frton kelt.

A jan. 5-iki kirakodó vásáron valószínűleg az esős idő miatt forgalom alig jött létre. Sok eladó, kevés vevő ez volt jellege mindkét vásárnak s megmagyarázója az általában alacsony áraknak.

Lévai piacárak.

Gabona: 100 kl. buza 9 frt 50 kr. — 10 frt 50 krig., rozs 9 frt. — 9 frt 50 kr., kétszeres 9 frt. — 9 frt 25 kr., árpa 6 frt 80 kr. — 7 frt 20 kr., Zab 5 frt. — 5 frt 20 kr., Kukoricza 5 frt 30 kr. — 5 frt. 40 kr. bab 8 frt 80 kr., — 9 frt.

Bolti árak.

Budapesti lisztárak: 100 kl. 0 sz. 25 frt. 1 sz. 24 frt 40 kr. 2. sz. 23 frt. 4. sz. 22 frt 40 kr. 5. sz. 21 frt. 20 kr. 6. sz. 20 frt. 7. sz. 19 frt. 8 18 frt. 8 1/2 15 frt 50 kr., 8 1/4 13 frt. 9 sz. 12 frt. Rozsliszt 17 frt
Főzélékek: 100 kl. stockeraui lencse 38 frt, bab 9 frt 50 kr. turózi lencse 15 frt. tarózi borsó 14 frt. Sárga kása 12 frt, pohánka kása 20 frt, mák 40 frt, dió 30 frt, Szilva (1880-iki) 30 frt, lekvar (1880-iki évi) 23 frt. Czírok János.

A Bars magántávirata.

Érsekújvári árak:

(Érk: jan. 7-én, estve.)

Buza 10 frt 50 kr. — 11 frt 25 kr., Rozs 9 frt. — 10 frt árpa 6 frt 50 kr. — 7 frt 50 kr., zab 6 frt 10 kr. — 6 frt 60 kr., köles 6 frt — 6 frt 25 kr., kukoricza 5 frt 25 kr. — 5 frt 50 kr., bab 9 frt. — 9 frt 40 kr.

Főmunkatárs:

Szóváthy Lajos,)
Ordódy Lajos,) társzerkesztők.
Konkoly Sándor,)

Holló Sándor,
felelős szerkesztő.

Holló Sándor

